

[Sunner Baunsgaard.]

det betyder, at man centralt bliver fritaget for nogle opgaver. Så må der finde en personalereduktion sted. Allerede på et tidligt tidspunkt efter socialreformkommissionens fremlæggelse af betænkninger blev det jo klart for personalet, at der ville ske decentralisering. Personalets usikkerhed om fremtiden finder nu en afklaring efterhånden.

At kommunerne må ansætte personale, følger af sig selv, men vi vil da gerne fra det radikale venstre påpege, at vi håber, vi nu fremover undgår en del dobbeladministration.

Det fremgår af bemærkningerne, at sagsbehandlingen i højere grad vil kunne koordineres, og at der kan tages stilling til alternative løsninger for den enkelte ansøger. Her er netop et af de forslag, som vi meget gerne støtter. Hvis sagerne kunne løses efter en ganske bestemt linje, var de såre lette, men vi ved, at hver enkelt sag er individuel, og netop det, at ansøgeren selv kan inddrages i den afgørelse, der eventuelt skal træffes, vil være af betydning. Her kan der tales om nærdemokrati. Forholdet er jo det, at man ikke på centralt hold kan have det lokale kendskab, som man har ude omkring i vore amtskommuner og kommuner.

Administrative retningslinjer for optagelse af pensionssager, hvor der er tilkendt pension, vil vi gerne gå ind for, hvis der ikke kan lovgives herom.

Med hensyn til de kommunale merudgifter, der i første omgang er tale om, vil det være af betydning at få fastslået, at disse senere kan reduceres.

Vi har nogle spørgsmål, som vi gerne vil stille i udvalget, omkring samspillet mellem invalidepensioner og førtidspensioner og førtidspension i det hele taget.

Det forventes ikke, at sikringsstyrelsens personale skal udvides på grund af statistiske og planlægningsmæssige opgaver, men at der som nævnt tages fat på personalepolitikken med noget fast hånd.

Vi vil fra det radikale venstre gerne deltage i et udvalgsarbejde omkring lovforslagene.

Karen Thurøe Hansen (KF):

De tre lovforslag, som vi her behandler, er jo et led i den decentralisering inden for

det sociale område, som mange andre lovforslag også har drejet sig om. Forslagene indebærer en udlægning af invalideforsikringsrettens og førtidspensionsudvalgets afgørelser til amtskommunernes og Københavns og Frederiksberg kommuners oprettede revaliderings- og pensionsnævn. Man må medgive, at lovforslagene enkelte paragraffer er meget fyldestgørende, og jeg har ikke her til hensigt at komme ind på de enkelte punkter i den korte taletid, der er beskåret os, men vil henlægge det til udvalget.

Det konservative folkeparti er tilhænger af decentraliseringen, således at de forskellige afgørelser træffes så nær borgeren som muligt, hvor lokalkendskabet er af meget stor betydning.

Der er dog et enkelt punkt, jeg er stødt på; det drejer sig om afviklingen af de for tiden værende to organer, invalideforsikringsretten og førtidspensionsudvalget, hvor afgørelsen om, hvornår disse to organer skal ophøre, er henlagt til socialministeren. Det beskæftigede antal personer i disse to nævn udgør jo et temmelig stort antal, selv om man må sige, at de 129 personer, det drejer sig om, kun er det antal, som sidste år blev beskæftiget dagligt inden for dette offentlige område. Jeg er også tilhænger af, at vi bibeholder en overgangsordning, men at denne overgangsordning eventuelt skulle strække sig over 1, eventuelt 1½ år, synes vi er unødigt længe.

Det er meget glædeligt at konstatere, at der ikke er økonomiske udgifter forbundet med disse overgange, bortset selvfølgelig fra at byrderne overflyttes fra staten til kommunerne. Jeg vil dog godt have lov til at spørge ministeren, hvad tanken er med de til de to organer knyttede stillinger, som ministeren i bemærkningerne anfører kan nedlægges. Såfremt dette personale er fast ansat, må det vel betyde, at personalet enten overgår til anden beskæftigelse inden for den offentlige sektor eller til ventepenge. Der bør vel så vidt muligt forsøges med en overflytning af dette kompetente personale til andre opgaver, som de nu foreligger inden for amter og kommuner.

Vi er positive med hensyn til intentionen i disse tre lovforslag: overgangen til decentralisering, at sagsområderne nu efterhånden indgår i bistandslovens gennemførelse, og at